

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Forum Competens Quæstionibus ex Universo Jure
selectis, atque ad praxin utilissimis illustratum, Seu
Tractatus Canonico-Civilis**

Friderich, Melchior

Ingolstadium, 1709

§. I. Qua ratione Forum per Reconventionem acquiratur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61662](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61662)

CAPUT IV.

De Foro Reconventionis.

§. I.

Quâ ratione Forum per Reconventionem
acquiratur.

SUMMARIUM.

- 594. Reconventio utroque Jure concessa est.
- 595. Reconveniri actor potest coram Judice non suo.
- 596. Et coram Judice etiam Delegato.
- 597. Non item coram Arbitro.
- 598. Nec coram illo, qui in causa reconventionis jurisdictionem non habet.
- 599. Facienda est reconventio ante litis contestationem, vel in continenti ante juramentum calumniae.
- 600. Facta post litis contestationem operatur quidem competentiam Judicis, non tamen simultatem processus.
- 601. Causa Conventionis & Reconventionis quandoque dividi possunt.

594. Reconventio, seu, ut nominatur L. II. Decretalium Titulo IV. Mutua petitio (sic dicta quod Actor petat aliquid à Reo, ac iste vicissim ab Actore, vel quod unus litigantium petat seu impetat alterum) est actio à Reo convento durante conventionis judicio agitata, Germanis wider: oder gegen Klag. Non raro enim contingit, dum Actor libellum & petitionem offert Judici, ac adversarium convenit, vicissim ab isto libellum offerri, & aliquid contra Actorem vel ab Actore peti. Est hæc mutua petitio utroque Jure concessa, præcipue cit. Tit. Decretalium & L. 14. C. de Sentent. & Interlocut. ac æquitati naturali maximè conformis. Cum æquissimum sit, ut si Actor Judicem non recusat, coram quo

quo agat contra alium, eundem non recuset, dum agitur contra se. *cit. L. 14.* ac idcirco Actor Judicem, coram quo reconvenitur, recusare tanquam suspectum non potest. Accedit, quòd Actor non est distrahendus & vexandus varijs judicijs: quod fieret, si ipse dein coram alio Judice respondere deberet.

595. Ex quo nascitur, Actorem reconveniri posse coram Judice non suo, hácque ratione Forum sortiri, quòd Reconventionis dicimus. Eo ipso enim, quòd alterum convenio coram Judice non meo, prorogo tali Judici in me jurisdictionem, & contentus esse debeo, ut vicissim coram ipso conveniar, ac propterea exceptionem Fori non competentis opponere nequeo. *L. 22. ff. de Judic. L. 11. §. 1. ff. de Jurisdic. L. 38. ff. Mandati, & cit. L. 14. junctâ Authent. Et consequenter C. de Sent. & Interloc.* Neque Actor, licet alioquin exemptus, liti à se intentatæ renunciare Reo invito potest, si reconveniat: tametsi lis nondum contestata sit. *Carpz. p. 1. Jurispr. For. constitut. 7. defin. 15.* cum Baldo ac alijs *incit. Auth. Et consequenter.* Prorogatur autem jurisdicção per Reconventionem in omnibus illis casibus, in quibus eam prorogari posse dixi suprâ *ad n. 450.* Ex. gr. reconveniri potest actor de summa 100. florenorum, etsi de tanta quantitate iste Judex non possit judicare, juxta dicta suprâ *n. 407.* E contrario non valet reconventio in causa spirituali coram Judice laico; nec in criminali, si Judex jurisdictionem habet tantum in civilibus; nec in causa Feudali, si Judex non sit Feudi Dominus vel Pares Curia; ac vicissim Judex solum in feudalibus non potest esse Judex in reconventionem super allodialibus.

596. Habet autem Reconventio locum etiam coram Judice Delegato. *C. 1. de Mutuis petit.* Quòd tamen solum procedere, si delegatus sit ad instantiam Actoris; non verò, si ad instantiam utriusque, aut motu proprio Principis, tradit cum Bart. Pannorm. ac alijs Maranta *in Speculo Judic. p. 4. dist. 6. n. 13.* quia, ut ajunt, si ad instantiam Actoris delegatus est, locum habet ratio tradita *in cit. L. cum Papinianus 14. C. de Sent. & Interlocut.* quòd vide.

videlicet Actor Judicem, quem eligit pro se, non debet rejicere contra se. Quæ ratio cum procedat etiam in casu, quo delegatio facta est ad instantiam utriusque partis, non apparet, cur tunc coram Delegato non possit fieri reconventio.

597. Non item coram Arbitris fieri potest Reconventio. *C. cum dilectus 6. de Arbitris.* Ratio ibi datur: *cum arbitri judicare non valeant, nisi de his tantum, super quibus in eos extiterit compromissum.* Notant tamen Maranta *l. c. n. 20.* Zanger. *c. 1. p. 2. de Exception. n. 377.* Berlich. *p. 1. conclus. 22. n. 43.* Carpzov. *p. 1. Jurispr. For. constit. 7. defin. 5. n. 5.* hoc verum duntaxat esse de Arbitris Compromissarijs, seu partium consensu electis. Idemque indicatur *cit. c. 6. verbis extiterit compromissum.* Aliud igitur est de Arbitris ex necessitate Statuti electis: cum isti Ordinariam Jurisdictionem habeant à Legge.

598. Demum reconventio non nisi coram illo Judice fieri potest, qui in illo genere causæ jurisdictionem habet. *Speculat. L. 2. p. 1. tit. de Reconvent. §. 2. n. 9.* Bart. *in Auth. Et consequenter C. 1. de Sent. & Interlocut. & communis Canonistarum in C. 1. de mutuis petit. Exempla paulò antè dedi n. 595. in fine.*

399. Quantum jam attinet ad rationem faciendi reconventionem & in ejus causa procedendi, dicendum est, eam fieri debere ante litis contestationem, vel saltem in continenti ante juramentum calumniæ, & non ex intervallo, ut cum communi DD. tradit Maranta *l. c. n. 6.* patetque ex *Clement. 2. de V. S. Novell. 96. c. 2. C. 1. h. t. ac Auth. Et consequenter C. de Sent. & Interlocut.* Facta sic reconventio à DD. vocatur propriè dicta, & requirit, ut post litem contestatam ac responsionem à Reo ad libellum Actoris factam statim etiam respondeat Actor reconventus. *C. 1. h. t.* Estque tunc causa Conventionis & Reconventionis uno processu ventilanda, & de utraque unâ sententiâ judicandum. *Mynsing. cent. 1. observ. 10. n. 1.* Carpz. *l. c. defin. 1. n. 3.* cum Bart. ac communi DD. Concordat Ordinario Camerae Imperialis *p. 3. tit. 30.* Quòd si Judex non procedat pari passu, sed prius in causa Conventionis

pronuntiet, sententia non quidem erit nulla, appellare tamen poterit Reus juxta Panorm. aliósque ex *L. 1. §. fin. ff. Quæ sententia sine appell.* Si tamen alterutra causa celeritatem exigat, & imminet periculum animarum, necesse non est simul terminari, sed poterit urgentior expediri dilatâ alterâ. Idémque est, si petitio v. g. Actoris altiore indagine requireret, ac idcirco longiores dilationes: poterit enim tunc illa differri, & prius expediri causa Reconventionis. Maranta *l. c. n. 9.* cum Panorm. Speculat. ac alijs.

600. Poterit quandoque Reconventio fieri etiam post litem contestatam, & usque ad sententiam definitivam. Maranta *l. c. n. 5. & 6.* cum Decio, Lanfranc. ac alijs. Et patet ex *C. Dispendia 3. §. Reus de Rescript. in 6.* ubi absolutè dicitur, quòd Reus durante eodem judicio possit reconventionis beneficio apud eosdem Judices de suo jure experiri. Quamdiu igitur durat judicium, locus est reconventioni. Tunc tamen dicitur Reconventio Impropria. Et licet operetur competentiam Judicis, non tamen etiam operatur simultatem processûs. Non enim per eam retardatur causa conventionis, sed hæc procedit, & tunc primùm deciditur causa reconventionis. Maranta *l. c. n. 6.* cum Bart. Bald. ac alijs. Idque receptum est Jure Bavarico *p. 6. Ordinis Judicialis Statuto 4.* Quin addunt, quòd in tali casu Actor in causa Reconventionis non tantùm non teneatur respondere, donec finita Conventionis causa fuerit, sed quòd insuper causam Reconventionis ad suum Judicem proprium trahere possit, cum in ista causa sit Reus: nisi fortè causa Reconventionis aliàs esset peritura, aut moram non pateretur.

601. Universim non ita connexæ sunt causæ Conventionis & Reconventionis, quin absolutè dividi possint. Nam si Actor in causa Conventionis succubuit & appellavit, potest Judex in causa Reconventionis procedere, nec necesse est, ut eam remittat ad Judicem appellationis, vel expectet, donec iste causam Conventionis deciderit. Maranta *l. c. n. 9.* Berlich. *p. 1. conclus. 22. n. 61.* cum Innocent. ac alijs. Si tamen in rescripto Con-

ven-

ventionis posita sit clausula *appellatione remota*, observari ea debet etiam in causa Reconventionis. Imola in *C. 2. h. t. n. 1.* Pannorm. *ibid. n. 2.* Rationem dant cum Felino: quia causa Reconventionis æquiparatur causæ Conventionis, & modum procedendi ejusdem imitatur.

§. II.

In quibus Causis concedatur Reconventio.

SUMMARIUM.

602. Locus est reconventioni in omnibus causis specialiter non exceptis. Etiam summaris. Et in diverso causæ genere.
 603. Enarrantur illæ, in quibus non admittitur reconventio.
 604. In Bavaria subditi non reconveniuntur nisi in causis connexis.
 605. Declaratur, quæ sint causæ connexæ.

602. Locus est Reconventioni in omnibus causis specialiter non exceptis. *L. Præses 1. §. ult. ff. de Var. & extraordin. Cognition.* Et quidem in causis etiam summaris, in quibus non reperitur expressè prohibita, aut qualitas negotij non repugnat. *Clem. sepe de V. S. §. Verum.* Neque in eodem tantum causæ genere, sed etiam diverso, ita ut si ex. gr. conveniar actione Empti, reconvenire possim actione Locati. Communis DD. refragante Anton. Fab. eamque in eodem tantum genere causæ concedente, eò quòd *cit. L. 14. C. de Sent. & Interlocut.* reconventionem solum concedat in eodem negotio, nec loquatur de diverso. Verum respondetur, ibi per negotium non intelligi causam, sed litem & instantiam, seu exercitium judicij. Conceditur pariter juxta communem DD. contra eundem Anton. Fab. reconventio tam ad actionem Realem, quàm Personalem: ita ut si conveniar Reali, reconvenire possim Personali, ac vicissim.

603. Sunt tamen nonnullæ causæ, in quibus reconventio permittitur